

ความชุกและทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศิริกาญจน์ ตะโกทอง, อรุณช แก้วพ่วง, อาฟีฟาร์ มามะ, คันธรส สุขกุล และนิภาพร นบนอบ*

สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

*nipaporn.nob@sru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบสำรวจภาคตัดขวาง (Cross-sectional survey) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของการสูบบุหรี่ไฟฟ้าและเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 321 คน โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการประมาณค่าสัดส่วน กรณีทราบจำนวนประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้า โดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test

ผลการศึกษาพบว่า ความชุกของการสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 36.14 ส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 59.81 (Mean=3.17±0.76) หากจำแนกตามการสูบบุหรี่ไฟฟ้า จะพบว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.17 (Mean=3.27±0.80) และกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 62.44 (Mean=3.12±0.72) เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าค่าเฉลี่ยทัศนคติทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (p-value=0.09) สรุปได้ว่า ทัศนคติของนักศึกษายังคงอยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการวางแผนการปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาทั้งกลุ่มที่สูบและไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า เพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นแนวทางในการป้องกัน แก้อั้ว รวมถึงการลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ไฟฟ้าในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: บุหรี่ไฟฟ้า นักศึกษา สุราษฎร์ธานี



Prevalence and Attitudes toward Electronic Cigarette Smoking among Higher Education Students in Surat Thani

Sirikan Thakothong, Oranuch Kaewphuang, Afifa Mamat, Kantarote Sukkul
and Nipaporn Nobnorb*

Public Health Program, Faculty of Science and Technology, Suratthani Rajabhat University

*nipaporn.nob@sru.ac.th

Abstract

This cross-sectional survey aims to study the prevalence of e-cigarette smoking and compare attitudes towards e-cigarette smoking among higher education students in Surat Thani Province. The sample was higher education students in Surat Thani, and the sample size was calculated from the estimating proportion formula in the case where the population is known and was selected as a sample of 321, using the multi-stage random sampling method. The data were collected using a structured questionnaire, and the reliability score was 0.61. The descriptive statistics (% , Mean, S.D., Median, Max, Min) were used to describe the level of attitudes toward e-cigarette smoking among higher education students in Surat Thani, and an independent t-test with equal variance was used to compare scores of attitudes between e-cigarette smoking and not e-cigarette smoking students.

The results showed that the prevalence of e-cigarette smoking among higher education students in Surat Thani Province was 36.14%, with most having an average attitude score in the moderate range of 59.81% (mean = 3.17 ± 0.76). If classified according to the smoking of e-cigarettes, it was found that the smoking group that used e-cigarettes had an average attitude score in the moderate range of 55.17% (mean = 3.27 ± 0.80). The group that did not smoke e-cigarettes had an average attitude score in the moderate range of 62.44% (mean = 3.12 ± 0.72). When comparing the attitudes towards smoking e-cigarettes of higher education students in Surat Thani, it was found that the mean attitudes of the two groups have no difference (p-value = 0.09). In conclusion, the attitude level of students remains at a moderate level. There should be a plan to change the attitude of students, both those who smoke and those who do not smoke e-cigarettes. To promote correct understanding and serve as a guideline for prevention, correction, and reducing the number of e-cigarette smokers in the future.

Keywords: Electronic Cigarettes, Higher Education Students, Surat Thani

1. บทนำ

ปัจจุบัน มีจำนวนผู้สูบบุหรี่ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน จากผลการสำรวจของกระทรวงสาธารณสุขร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและองค์การอนามัยโลก พบว่า เยาวชนไทยมีการใช้บุหรี่ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น โดยการใช้บุหรี่ไฟฟ้าในกลุ่มเยาวชนไทย เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 3.3 ในปี 2558 เป็น ร้อยละ 8.1 ในปี 2564 [1] จะเห็นได้ว่าการใช้บุหรี่ไฟฟ้ามีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองอยากเข้าสังคมโดยการเข้าไปสูบบุหรี่ไฟฟ้า [2] ปัจจุบันเยาวชนที่เริ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้ามีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ เนื่องจากสามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบบุหรี่รูปแบบใหม่ได้ง่ายผ่านช่องทางออนไลน์ อีกทั้งผลิตภัณฑ์ยังออกแบบให้พกพาง่าย รูปร่างสวยงาม มีกลิ่นหอม ดึงดูดใจ ทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าไม่อันตราย [3]

ผลิตภัณฑ์บุหรี่ไฟฟ้าในตลาดมีสารนิโคตินเป็นส่วนผสมอยู่ในน้ำยาบุหรี่ไฟฟ้า มากกว่าร้อยละ 95 การสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้ติดสารนิโคตินได้ และในส่วนละอองควัน ที่สูดเข้าปอดนอกจากมีสารนิโคตินแล้ว ยังพบสารเคมีจำนวนมากที่ใช้ในกระบวนการผลิตและปรุงแต่งกลิ่นรส เช่น แอลดีไฮด์ โพลีไซคลิก อะซิโตนและโครเมียม ซึ่งสารเคมีเหล่านั้นล้วนแต่เป็นอันตรายต่อร่างกาย รวมทั้งเป็นสารก่อให้เกิดมะเร็ง สารนิโคติน ที่มีอยู่ในบุหรี่ไฟฟ้ามีผลต่อสุขภาพ ได้แก่ ระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการ เวียนหัววิงเวียนรบกวนการนอนหลับผิดปกติ ปวดหัว และมีความเสี่ยงต่อการไหลเวียนของเลือด ระบบทางเดินอาหาร อาจทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหาร โรคท้องร่วง คลื่นไส้ ปากแห้ง กรดไหลย้อนอาหาร ไม่ย่อย และโรคมะเร็ง ระบบกล้ามเนื้อ การเสื่อมของกระดูกสันหลัง ปวดข้อ และการสั่นของร่างกาย ระบบหัวใจและหลอดเลือด เกิดภาวะหลอดเลือดแข็ง และเพิ่มการเกาะเป็นก้อนในกระแสเลือด อัตราการเต้นของหัวใจผันผวน ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น โรคหลอดเลือดหัวใจ หัวใจเต้นเร็ว และหัวใจเต้นผิดจังหวะ ระบบหายใจ หายใจถี่ โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง หลอดลมอักเสบ และโรคมะเร็ง [3]

จากรายงานที่ผ่านมามีการวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติของประชาชน ส่งผลต่อการสูบบุหรี่และการตระหนักต่อพิษภัยของบุหรี่ได้ เพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานเลิกบุหรี่และส่งเสริมการเลิกสูบบุหรี่ในชุมชน แต่การศึกษาเหล่านี้ ยังไม่มีการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้าและการเลิกสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทางภาคใต้ซึ่งมีพฤติกรรมแตกต่างกัน [4] จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นถึงปัญหาของการสูบบุหรี่ไฟฟ้าที่เริ่มแพร่ระบาดมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน แต่ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นข้างต้นโดยเฉพาะกับกลุ่มที่เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ถูกต้องและเป็นแนวทางในการป้องกัน แก้ไข รวมถึงการลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ไฟฟ้าในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาความชุกของการสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างกลุ่มที่สูบและไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า

3. วิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจแบบภาพตัดขวาง (Cross-sectional survey research)

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16,789 คน

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 321 คน

3.3.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยการคำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรการประมาณค่าสัดส่วน กรณีทราบจำนวนประชากร ดังนี้

$$n = \frac{NZ_{\alpha/2}^2 p(1-p)}{(N-1)e^2 + Z_{\alpha/2}^2 p(1-p)} \quad (1)$$

n หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง, α หมายถึง ความผิดพลาดในการสรุปลักษณะประชากรจากค่าสถิติของตัวอย่าง (0.05), $Z_{\alpha/2}$ หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นที่ $\alpha=0.05$ ($Z_{0.025}$ มีค่าเท่ากับ 1.96), p หมายถึง ค่าสัดส่วนของตัวแปรผลหลัก (การศึกษาครั้งนี้อ้างอิงข้อมูลจากงานวิจัยของ Phongsak Onmoy et al. [6] พบว่าเยาวชนมีสัดส่วนการสูบบุหรี่ไฟฟ้า ร้อยละ 72.21; $p=0.72$), e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนดเท่ากับ 0.05), N หมายถึง จำนวนประชากร (16,789 คน)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ $n=305$ และเพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม การศึกษานี้จึงได้มีการเก็บตัวอย่างสำรองอีก 5% ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ 321 คน

3.3.2 เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้

1. ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เป็นผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
3. ไม่มีปัญหาการพูดและการฟัง
4. สามารถเข้าใจภาษาไทยและสามารถตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์ได้
5. เป็นผู้ที่สมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือตลอดเวลาในการศึกษา

3.3.3 เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria) ดังนี้

1. ผู้ที่ไม่สามารถให้ข้อมูลการสัมภาษณ์จนแล้วเสร็จ
2. ผู้ที่มีความผิดปกติด้านการฟัง การพูด การมองเห็น และการสื่อสาร

3.3.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling) โดยเลือกตัวอย่างที่เป็นตัวแทนให้กับประชากรที่ศึกษาได้ โดยการสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16,789 คน กรอบการสุ่มตัวอย่างและเทคนิคประกอบด้วยขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก เลือกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2 สถาบัน จากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งหมด 3 สถาบัน ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็นตามสัดส่วนกับคณะและจำนวนนักศึกษา (Probability proportional to size) ได้กลุ่มตัวอย่าง มหาวิทยาลัยแห่งแรก จำนวน 262 คน และมหาวิทยาลัยแห่งที่สอง จำนวน 58 คน ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic sampling) ได้ทำการสุ่มนักศึกษาจากรายชื่อ นักศึกษาเรียงตามชั้นปีและรหัส ให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละคณะ

3.4 เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป โดยข้อความมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ มหาวิทยาลัย และระดับชั้นปี โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและเติมข้อความ และคำถามเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ไฟฟ้าจำนวน 1 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อให้เลือกคำตอบ ใช่และไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า ส่วนที่ 2 คือแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้า มีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ จำนวน 13 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต [7] มีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละระดับ คือคะแนนข้อคำถามเชิงบวก (Positive statement) ประกอบด้วย เห็นด้วยมากที่สุด 5 คะแนน เห็นด้วยมาก 4 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง 3 คะแนน เห็นด้วยน้อย 2 คะแนน และเห็นด้วยน้อยที่สุด 1 คะแนน ส่วนคะแนนข้อคำถามเชิงลบ (Negative statement) ประกอบด้วย เห็นด้วยมากที่สุด 1 คะแนน เห็นด้วยมาก 2 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง 3 คะแนน เห็นด้วยน้อย 4 คะแนน และเห็นด้วยน้อยที่สุด 5 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนทัศนคติตามแบบของเบสท์ [8] คือคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 คะแนน หมายถึงระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 คะแนน หมายถึงระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 คะแนน หมายถึงระดับสูง

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับบุหรี่ไฟฟ้า จำนวน 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีการวิจัยจำนวน 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญด้านชีวิตสถิติ จำนวน 1 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) ของผู้เชี่ยวชาญจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย การแปลความหมาย หากคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 หมายถึงคำถามมีค่าความเที่ยงตรง ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 หมายถึงต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม พบว่าผลการตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย ซึ่งการคำนวณค่า IOC ของแบบสอบถาม ได้ค่า IOC ของข้อคำถามข้อที่ต่ำสุดเท่ากับ 0.60 และสูงสุดเท่ากับ 1.00

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นพื้นที่ใกล้เคียงและอยู่ในภูมิภาคเดียวกันกับที่ประชากรที่จะศึกษา และมีสภาพแวดล้อมและลักษณะของประชากรคล้ายคลึงกัน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มากกว่า 0.9 หมายถึงดีมาก มากกว่า 0.8 หมายถึงดี มากกว่า 0.7 หมายถึงพอใช้ มากกว่า 0.6 หมายถึงค่อนข้างพอใช้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายถึงไม่สามารถรับได้ จากการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) พบว่าแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.61

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผ่านการพิจารณาและต้องผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามใบรับรองโครงการวิจัยแล้วดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และเข้าพบประสานงานกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย และขอความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมและการ เก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ประชาสัมพันธ์ โดยระบุชื่อโครงการผู้เข้าร่วมวิจัยที่เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้นักศึกษาทราบเพื่อให้ผู้ที่สนใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้โดยให้นักศึกษาช่วยกันประชาสัมพันธ์ไปยังบุคคลอื่นเพื่อให้ทราบสามารถสามารถทราบข่าวสารได้ทั่วถึง

3.5.3 ชี้แจงและอธิบายวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยเพื่อสะดวกต่อผู้ที่เข้าร่วมวิจัยและผู้จัดทำวิจัย นัดหมายวันและเวลาในการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาให้ชัดเจน

3.5.4 เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของ คำตอบ ซักถามเพิ่มเติมจนสมบูรณ์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) โดยใช้สถิติ Independent t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีระหว่างกลุ่มที่สูบและไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า

4. ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า 205 คน ร้อยละ 63.86 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.73 มีอายุเฉลี่ย 20.50 ± 1.27 ปี (ค่ามัธยฐาน=20 ต่ำสุด 18 ปี สูงสุด 25 ปี) ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 58.54 ส่วนใหญ่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 82.44 และส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 39.51 กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า 116 คน ร้อยละ 36.14 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.03 มีอายุเฉลี่ย 20.50 ± 1.45 ปี (ค่ามัธยฐาน=20 ต่ำสุด 18 ปี สูงสุด 27 ปี) ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 56.03 ส่วนใหญ่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 81.03 และส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 37.93 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=321)

ข้อมูลทั่วไป	ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=205)		สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	60	29.27	65	56.03
หญิง	145	70.73	51	43.97
กลุ่มอายุ (ปี)				
ต่ำกว่า 20 ปี	120	58.54	65	56.03
มากกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	85	41.46	51	43.97
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	20.50(1.27)		20.50(1.45)	
ค่ามัธยฐาน (ต่ำสุด : สูงสุด)	20(18:25)		20(18:27)	
มหาวิทยาลัย				
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	169	82.44	94	81.03
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	36	17.56	22	18.97

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=321) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=205)		สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปี				
ปี 1	43	20.98	25	21.55
ปี 2	81	39.51	44	37.93
ปี 3	65	31.71	38	32.76
ปี 4	16	7.80	9	7.76

4.2 การใช้บุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ไฟฟ้า จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.14 และไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 63.86 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ของการใช้บุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=321)

การใช้บุหรี่ไฟฟ้า	จำนวน	ร้อยละ
สูบบุหรี่ไฟฟ้า	116	36.14
ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า	205	63.86

4.3 ทักษะการที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามการสูบบุหรี่ไฟฟ้า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้าระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.44 รองลงมาคือระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 22.44 และระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.12 คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า เท่ากับ 3.117 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.721 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน

กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.31 รองลงมาคือระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 31.90 และระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.79 คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า เท่ากับ 3.255 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามการสูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=321)

ระดับทัศนคติ	ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=205)		สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=116)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (1.00 – 2.33)	31	15.12	15	12.93
ระดับปานกลาง (2.34 – 3.66)	128	62.44	64	55.17
ระดับสูง (3.67 – 5.00)	46	22.44	37	31.90
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	3.12(0.721)		3.27(0.80)	
ค่ามัธยฐาน (ต่ำสุด : สูงสุด)	3.07(1:5)		3.23(1:5)	

4.4 ทศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายชื่อ

ทศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้าที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบจำแนกเป็นรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า เลือกตอบระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับ 1 ข้อความว่า “เห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาบุหรี่ไฟฟ้า” ร้อยละ 34.15 อันดับ 2 ข้อความว่า “รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า” ร้อยละ 28.29 อันดับ 3 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” ร้อยละ 27.80 และเลือกตอบระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ อันดับ 1 ข้อความว่า “การใช้บุหรี่ไฟฟ้า ลดความรุนแรงของการเกิดโรคมะเร็งปอดได้” ร้อยละ 22.93 อันดับ 2 ข้อความว่า “รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า” ร้อยละ 21.46 อันดับ 3 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” ร้อยละ 20.49 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ทศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกรายชื่อ (n=321)

ข้อ	ทศนคติ	ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=205)				
		ระดับ (จำนวน, ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า	58(28.29)	40(19.51)	42(20.49)	21(10.24)	44(21.46)
2	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้เลิกบุหรี่ยุติธรรมตาได้	40(19.51)	41(20.00)	51(24.88)	37(18.05)	36(17.56)
3	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้เพศตรงข้ามเข้าหามากขึ้น	53(25.85)	29(14.15)	53(25.85)	31(15.12)	39(19.02)
4	คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	34(16.59)	48(23.41)	61(29.76)	39(19.02)	23(11.22)
5	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นการเพิ่ม โอกาสเสี่ยงที่จะลองยาเสพติด ชนิดอื่น	42(20.49)	43(20.98)	52(25.37)	40(19.51)	28(13.66)
6	เห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาบุหรี่ไฟฟ้า	70(34.15)	23(11.22)	42(20.49)	31(15.12)	39(19.02)
7	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น	57(27.80)	32(15.61)	36(17.56)	38(18.54)	42(20.49)
8	คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะเข้าสังคมได้ง่าย และมีเพื่อนมาก	38(18.54)	48(23.41)	63(30.73)	34(16.59)	22(10.73)
9	การใช้บุหรี่ไฟฟ้าแทนบุหรี่ปริมาณ ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย	42(20.49)	35(17.07)	51(24.88)	43(20.98)	34(16.59)
10	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า สามารถเลิกสูบบุหรี่ปริมาณได้	44(21.46)	31(15.12)	59(28.78)	37(18.05)	34(16.59)
11	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า ลดความรุนแรงของการเกิดโรคมะเร็งปอดได้	48(23.41)	23(11.22)	45(21.95)	42(20.49)	47(22.93)
12	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า มีผลข้างเคียงน้อยกว่าการใช้บุหรี่ปริมาณ	44(21.46)	30(14.63)	52(25.37)	45(21.95)	34(16.59)
13	ลักษณะ สี กลิ่น บุหรี่ไฟฟ้าไม่น่าใช้	40(19.51)	39(19.02)	63(30.73)	38(18.54)	25(12.20)

ทศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้าที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบจำแนกเป็นรายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า เลือกตอบระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับ 1 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” ร้อยละ 33.62 อันดับ 2 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้เพศตรงข้ามเข้าหามากขึ้น” ร้อยละ 29.31 อันดับ 3 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นการเพิ่ม โอกาสเสี่ยงที่จะลองยาเสพติด ชนิดอื่น” ร้อยละ 27.59 และเลือกตอบระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ อันดับ 1 ข้อความว่า “รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า” ร้อยละ 26.72 อันดับ 2 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” ร้อยละ 20.49

บุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้เลิกบุหรี่ธรรมดาได้” ร้อยละ 18.10 อันดับ 3 ข้อความว่า “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นการเพิ่ม โอกาสเสี่ยงที่จะลงยาเสพติด ชนิดอื่น” คิดเป็นร้อยละ 17.24 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
จำแนกรายข้อ (n=321)

ข้อ	ทศนคติ	สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=116)				
		ระดับ (จำนวน, ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า	27(23.28)	18(15.52)	25(21.55)	15(12.93)	31(26.72)
2	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้เลิกบุหรี่ธรรมดาได้	29(25.00)	30(25.86)	23(19.83)	13(11.21)	21(18.10)
3	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้เพศตรงข้ามเข้าหามากขึ้น	34(29.31)	21(18.10)	36(31.03)	12(10.34)	13(11.21)
4	คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	25(21.55)	22(18.97)	33(28.45)	20(17.24)	16(13.79)
5	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นการเพิ่ม โอกาสเสี่ยงที่จะลงยาเสพติด ชนิดอื่น	32(27.59)	26(22.41)	23(19.83)	15(12.93)	20(17.24)
6	เห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาบุหรี่ไฟฟ้า	30(25.86)	20(17.24)	26(22.41)	23(19.83)	17(14.66)
7	การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่นรอบคอบมากขึ้น	39(33.62)	27(23.28)	18(15.52)	20(17.24)	12(10.34)
8	คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะเข้าสังคมได้ง่าย และมีเพื่อนมาก	23(19.83)	23(19.83)	34(29.31)	21(18.10)	15(12.93)
9	การใช้บุหรี่ไฟฟ้าแทนบุหรี่มวน ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย	33(28.45)	23(19.83)	27(23.28)	18(15.52)	15(12.93)
10	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า สามารถเลิกสูบบุหรี่มวนได้	39(33.62)	15(12.93)	23(19.83)	25(21.55)	14(12.07)
11	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า ลดความรุนแรงของการเกิดโรคมะเร็งปอดได้	30(25.86)	22(18.97)	32(27.59)	16(13.79)	16(13.79)
12	การใช้บุหรี่ไฟฟ้า มีผลข้างเคียงน้อยกว่าการใช้บุหรี่มวน	30(25.86)	25(21.55)	29(25.00)	7(14.66)	15(12.93)
13	ลักษณะ สี กลิ่น บุหรี่ไฟฟ้าไม่น่าใช้	26(22.41)	22(18.97)	26(22.41)	23(19.83)	19(16.38)

4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างกลุ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้าและกลุ่มไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า ค่า p-value ที่ได้ เท่ากับ 0.0880 ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) พบว่ามีค่ามากกว่า α ดังนั้นจึงตัดสินใจยอมรับสมมติฐาน หมายความว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติของกลุ่มที่สูบบุหรี่อยู่ระหว่าง 3.12 ถึง 3.41 และค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติของกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่อยู่ระหว่าง 3.02 ถึง 3.22 และมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนทศนคติ ระหว่างกลุ่มที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าและไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้าอยู่ระหว่าง 0.02 ถึง 0.32 ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างกลุ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้า และกลุ่มไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า (n=321)

กลุ่ม	ขนาด ตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} \pm SD$)	ค่าเฉลี่ยผลต่าง ($\bar{x}_{diff} \pm SD$)	ช่วงเชื่อมั่น 95% ของค่าเฉลี่ยผลต่าง (95%CI for \bar{x}_{diff})	t	p-value
สูบบุหรี่ไฟฟ้า	116	3.27±0.80	0.149±0.087	-0.022 to 0.321	1.711	0.088
ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า	205	3.12±0.72				

5. สรุปและอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า 116 คน (ร้อยละ 36.14) มีระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.31 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า 205 คน (ร้อยละ 63.86) ระดับทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.44 เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในกลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า พบว่าทัศนคติที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้เพศตรงข้ามเข้าหามากขึ้น” และ “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นการเพิ่มโอกาสเสี่ยงที่จะลองยาเสพติดชนิดอื่น” ทั้งนี้ในกลุ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้ายังคงมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องและมีเหตุผลจากแรงจูงใจในการสูบบุหรี่ไฟฟ้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chadaporn Wattanawilai [9] พบว่าแรงจูงใจในการสูบบุหรี่มาจากความอยากรู้อยากลอง การเข้าถึงง่าย และเป็นการแสดงความเท่ สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น ในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้าพบว่าทัศนคติที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือ “เห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาบุหรี่ไฟฟ้า” “รู้สึกรำคาญเมื่อต้องอยู่ใกล้คนที่สูบบุหรี่ไฟฟ้า” และ “การสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น” ซึ่งมีความแตกต่างกับการศึกษาที่พบว่า ทัศนคติการบริโภคบุหรี่ไฟฟ้าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การสูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทำให้เกิดโรคร้ายแรง เช่น โรคมะเร็ง โรคถุงลมโป่งพอง โรคหัวใจ เป็นต้น รองลงมาคือ ครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการเลิกบุหรี่ไฟฟ้า และข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือการสูบบุหรี่ไฟฟ้าทำให้มีบุคลิกภาพดีขึ้น [10] แต่จะเห็นได้ว่าทัศนคติที่ดีต้องมีการสร้างแรงจูงใจหรือการรณรงค์ให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการสูบบุหรี่ต่อการทำงานช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้นเป็นคำถามในเชิงลบ กลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มีความไม่เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มที่สูบบุหรี่ แสดงให้เห็นว่าผู้สูบบุหรี่ยังคงมีความเห็นว่าการสูบบุหรี่ช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น ซึ่งในการรณรงค์ควรมีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องให้เข้าถึงกลุ่มผู้สูบบุหรี่มากขึ้น จากผลการศึกษาสอดคล้องกับผลวิจัยของ Nuttapon Rungrotsitichai [11] ศึกษาผลของทัศนคติที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้าของประชากรอายุ 18 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าในเชิงบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่ามีความเห็นอยู่ในระดับเชิงบวกทุกประเด็นและประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือประเด็น บุหรี่ไฟฟ้าไม่มีอันตรายเมื่อเทียบกับเฮโรอีนและโคเคน รองลงมาคือประเด็น บุหรี่ไฟฟ้านั้นปลอดภัยกว่าบุหรี่มวนถึงร้อยละ 95 เทียบเท่าเฮโรอีน และโคเคนและประเด็นการสูบบุหรี่ไฟฟ้าสามารถช่วยให้เลิกสูบบุหรี่มวนได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อบุหรี่ไฟฟ้าโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27±0.80 ในกลุ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้า และ 3.12±0.72 ในกลุ่มไม่สูบบุหรี่ไฟฟ้า และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทั้งสองกลุ่ม พบว่าไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าผู้ที่เคยสูบและไม่เคยสูบบุหรี่ไฟฟ้ามีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน [12] ทั้งนี้อาจเนื่องจากทัศนคติ คือความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ว่าดีหรือไม่ดี ถึงแม้จะรับรู้ว่าการสูบบุหรี่ไฟฟ้าก่อให้เกิดโทษต่าง ๆ แต่อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่อยู่ในช่วงอายุเป็นวัยรุ่น มีความอยากรู้อยากลองและมีทัศนคติที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว กลุ่มที่ไม่เคยสูบบุหรี่อาจมีโอกาสอยากลองที่จะตัดสินใจสูบบุหรี่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติที่มีไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการรณรงค์หรือการวางแผนรูปแบบในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไม่สูบบุหรี่จะส่งผลให้มีผู้ที่สามารถ

เลิกบุหรี่ได้มากยิ่งขึ้นและสามารถป้องกันผู้สูบบุหรี่ใหม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่ประชาชนมีทัศนคติที่ดีน้อยกว่าด้านอื่น เช่นในด้านการสูบบุหรี่ไฟฟ้าช่วยให้มีสมาธิ หนักแน่น รอบคอบมากขึ้น เป็นต้น

6. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยนี้ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เพื่อวางแผนการส่งเสริมความเข้าใจในการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการใช้บุหรี่ไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรพิจารณาตัวแปรอิสระอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้บุหรี่ไฟฟ้า

6.2.2 ควรมีการศึกษากับกลุ่มประชากรอื่นเพิ่มเติม เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มประชากรวัยทำงาน

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] Saman Futrakul. (2023, May 31). “E-cigarettes are toxic, addictive, and dangerous”. Retrieved July 2, 2023, https://ddc.moph.go.th/odpc7/news.php?news=34439&deptcode=odpc7&news_views=147 (In Thai)
- [2] Dujrudee Chinwong, Thamonwan Chankaew, Peeraporn Baiya, & Surarong Chinwong. (2019). *Behavior and Satisfaction of e-cigarette users in Thailand*. Retrieved July 2, 2023, https://compharmfund.or.th/site/assets/files/research/20210513061138_RSFFhttps://compharmfund.or.th/site/assets/files/research/20210513061138_RSFF.pdf (In Thai)
- [3] Chalermphon Osotpromma. (2024, May 29). *SKY 12 Songkhla joins the World No Tobacco Day 2024 campaign emphasizing "#Electric cigarettes: Stop lying" and "Stop The lies"*. Retrieved July 2, 2023, https://ddc.moph.go.th/odpc12/news.php?news=43354&deptcode=odpc12&news_views=2258 (In Thai)
- [4] Piyawan Kuwalairat, Rarin Sornkate, Win Winit-Watjana, & Sunee Lertsinudom. (2024). *Residents perceptions and attitudes towards smoking and smoking cessation campaign in the communities of Paknam-Chumphon subdistrict*. Retrieved July 3, 2023, https://compharmfund.or.th/site/assets/files/research/20211106011015_RSFF.pdf (In Thai)
- [5] Arun Jirawatkul. (2015). *Health science statistics for research*. (4th printing) Bangkok: Wittayaphat. (In Thai)
- [6] Phongsak Onmoy, Chanuta Phaponngam, & Narumon Laonoi. (2020). *Factors related to behavior. E-cigarette smoking among youth in Uttaradit Province*. Retrieved July 10, 2023, <https://D:/Downloads/12578-Article%20Text-20754-1-10-20220831.pdf>
- [7] Likert, R. (1967). “The Method of Constructing and Attitude Scale,” in *Attitude Theory and Measurement*. P.90-95. New York: Wiley & Son.
- [8] Best, John W. (1977). *Research in education*. (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- [9] Chadaporn Wattanawilai, M.N.S., Wanphen Rakpuangchon, M.N.S. (2018). Smoking Motivation and Non-Smoking Intention among Boy Students with a Smoking Family Member. *Journal of Faculty of Nursing Burapha University*, 26(1), 20-28. (In Thai)



- [10] Somdet Phimaikun and Kanokwan Kotchasee. (2023). Attitudes and Behavior of Electronic Cigarettes Consumption with Guidelines for Preventing the Consumption of Electronic Cigarettes of Chiang Mai Rajabhat University Students. *Research and Development Health System Journal*, 16(3), 30-43. (In Thai)
- [11] Nuttapon Rungrotsitichai. (2017). *Perception attitude and behavior towards electronic cigarette*. [Master of Arts]. Thammasat University. Retrieved June 10, 2024, https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5907011042_8133_8197.pdf. (In Thai)
- [12] Kitipong Ruanphet. (2021). *Factors Related to Electric Smoking Among Male Vocational Students in Buriram Province*. [Master of Nursing Science]. Burapha University. Retrieved June 10, 2024, <https://ir.buu.ac.th/dspace/bitstream/1513/206/1/61920147.pdf>. (In Thai)